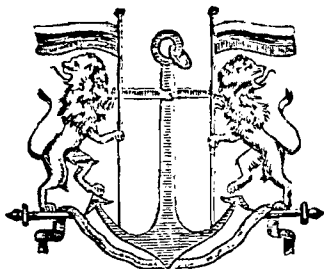

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Исма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градеко-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

ТЕЛЕГРАММИ

Варна. — Град. Кметъ.

Н. Ц. Височество Господаря исказва своята Височайша благодарностъ на населението отъ града Ви за патриотическитѣ чувства, които исказва по случай историческия день 6 Септемврий.

Дежуренъ Фл. Адютантъ Майоръ Панадоповъ.

ЕВКСИНОГРАДЪ

До Негово Царско Височество.

Най-сърдечно приветствувамъ В. Ц. В. съ днешний многознаменателенъ за цѣлий Български Народъ тържественъ празникъ. Молитствувамъ отъ Всевишния най-щастливо царуване на Любимий ни Господарь и пълното обединение на цѣлото ни отечество подъ негова скиптеръ. Щастливъ се считамъ съ цѣлий Общ. Съвѣтъ да поднеса подъ стѣпнитѣ на В. Ц. В., по случай на тоя историческия день, моитѣ и на Варненскитѣ граждани най-вѣрноподаннически чувства и преданностъ къмъ Престола и Династията на В. Ц. В., въ затвърдяването на които само България вижда своето благо, величие и прогресъ.

Живѣйте В. Ц. В. за слава на милата ни татковина.

Да живѣй Н. Ц. В. свѣтлата Българска Княгиня **Мария Луиза.**

Да живѣй първий Български Престолонаслѣдникъ **Н. Ц. В. Борисъ Князь Търновскій. № 7462.**

Кметъ: **Славчовъ.**

Изводъ отъ Рѣшен. на Варнен. Град.-Общин. Съвѣтъ.

1 АВГУСТЪ 1895 г.

265) I. Да се закрие функционирующето прѣзъ т. г. Административно-Финансово Отдѣление на Общината и вмѣсто него да се откриятъ съществующитѣ до прѣди началото на т. година Административно и Финансово Отдѣления. И на двѣтѣ тия отдѣления да се назначатъ по единъ Началникъ съ по 200 лева мѣсечна заплата, като на първото се назначатъ и трима писари съ по 80 лева мѣсечно.

II. Удобриватъ се открититѣ длѣжности: Вакцинаторъ съ 100 лева мѣсечно; Мъртвопровѣрителъ съ 150 лева; Надзирателъ-фелдшеръ на скотобойната, хлѣбарницитѣ, мѣсопродавницитѣ и пр. съ 100 лева; двама пазванти съ по 50 лева; двама контролѣори на барьернитѣ пунктове съ по 70 лева; четворица врѣменни писари съ по 80 лева мѣсечно; единъ майсторъ, желѣзиръ-налбантинъ за подковаване гр. коне и поправяне гр. пожарникарски и смѣтоносни кола. съ 140 лева; четворица врѣменно служащи по чистеннето на града, отъ които едина надзирателъ на гр. каруцари съ 100 лева, а другитѣ съ по 80 лева;

III. Щата на инженерскій персоналъ при Общ. Управление, съгласно рѣшението № 224—95 г., да се измѣни съ същия откритъ за него въ бюджета кредитъ така: Н-къ на Отдѣлението съ 750 лева мѣсечна заплата, единъ помощникъ, инжигеръ, съ 300 лева, и единъ помощникъ, инжигеръ, съ 250 лева мѣсечно.

266) Исканieto на Варнен. жители: Щерияни Русева, Ив. Янакевъ, Османъ Ибрямовъ, Н. Ивановъ, Аница Петкова и Г. Тодоровъ, съ прошение отъ 3 Юлий т. г., да се отчуждятъ отъ Общината къщата имъ около блатото въ IV уч., като въ замѣна имъ се отстъпятъ градски мѣста за построяване на къща, — да се остави безъ послѣдствие и, ако на цѣкой отъ съсѣдитѣ имъ е било дадено въ замѣна на къщата му подобно мѣсто отъ бившитѣ кметства, да се отнеме назадъ и продаде чрѣзъ търгъ по установеный редъ.

11 АВГУСТЪ 1895 год.

267) Улицитѣ изъ града, прѣзъ които най-вече минаватъ кола съ грозде, да се прѣгледатъ отъ Комиссия, състояща отъ Ш. Кмета М. Петровъ. Членове на Съвѣта: Г. Касабовъ, Н. Тапѣжкѣж, М. Суказовъ и Х. Рухи и, ония отъ които тя намѣри, че трѣбва да се поправятъ, Общ. Управление да направи потрѣбното за извършване това по стопански начинъ непремѣнно до настѣпването на гроздобера.

268) Да се построи на Евксиноградския пѣтъ, при мѣстността „Трака“ единъ камененъ сводовъ мостъ съ отворъ най-малко 4 метра. Натоварва се Общин. Управление да направи потрѣбното за това и произведе търгъ въ най-скоро врѣме.

269) Улицата „Шарска“ въ V уч. да се уравни по стопански начинъ, съ което уравниене да може да се отстранява обрѣзуването въ нежъ локви (барн).

270) Сумата 91 лева и 50 стот., искана отъ Берберъ Мехмедъ Хюсенновъ за 15¼ погонни метра бурдурни камѣни, да се валичи отъ книгитѣ на Общината, като се освободи отъ исплащанието ѝ, като погрѣшно записана върху му.

271) Градското праздно мѣсто въ V уч., кварталъ XVIII № 2, да се продаде чрѣзъ публиченъ търгъ.

272) Удобрива се произведеный на 4 и 5 того търгъ за продаването на 7 градски мѣста, находящи се въ V уч., къмъ новостроящата се Държавна Болница, и възлагатъ се на послѣднитѣ надавачи.

273) Да се направи по стопански начинъ единъ оборъ въ общинската гора, при мѣстността „Гюндузъ-Чешме“ за конетѣ на Общин. горски стражари, за 4 коня, и да се поправи чешмата, находяща се на същата мѣстность.

274) Удобрива се произведеный на 3 и 4-й Августъ т. г. търгъ за поправяне училището „Св. Методий“ и възлага се върху послѣдний малонадавачъ Василъ Наумовъ.

275) Прошението на Марица Димитрова—да ѝ се

даде въ нейно владение Общинската колиба (кьошкѣ), находяща се въ Варнен. лозя, въ мѣстността „Орта Тене“, да се остави безъ послѣдствие.

276) Произвѣденый на 7-того търгъ за доставяние на 7 чифта чизми за Общин. гор. стражари не се удобрява. Да се допустне на казанитѣ стражари, съгласно желанието имъ, да си ги доставятъ сами, за което да имъ се отпуснатъ по 17 лева.

277) Удобряватъ се поемнитѣ условия за отдаването на прѣдприемачъ отхранването и въобще отгледването на Общинскитѣ подхвърлени дѣца, находящи се сега въ общ. сиротопиталище, като послѣдното се закрие за до края на 1896 год.

278) Митническитѣ декларации, изискани, съгласно рѣшението на Общин. Съвѣтъ № 206—93 год. отъ Върховната Смѣтна Палата и испратени отъ послѣдната съ писмо подъ № 1319 отъ 22 Априлий 1894 г (Вх. № 4038—94 г.) да са възврътатъ по принадлежностъ.

279) Удобрява се окончателното приемане на построения прѣзъ 1894 год. отъ прѣдприемача Д Силановъ водоемъ (хавузъ) въ град. приморска градина и разрѣшава му се да си вземе оставения въ Общинската касса депозитъ.

280) Да се направи отъ ново подѣтъ на градската скотобойна по стопански начинъ, по възможностъ въ най-скоро врѣме.

281) Да се отстъпи на желѣзаритѣ (ковачи, марангози и др. так.) и колари въ града, чрѣзъ търгъ само между тѣхъ, необходимото пространство отъ гр. празни мѣста за построяване дюкяни (работилници) и продавачници на изработенитѣ имъ стоки.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ПРИКАЗИ

№ 344.

Гр. Варна, 31 Августъ 1895 год.

Подписанный Кметъ на гр. Варна, като взехъ прѣдъ видъ иеложното въ протокола отъ 24 того Вх. No 9103 мѣние на назначената отъ менъ Комиссия по опрѣдѣленне мѣста около града за продаване сѣно,—на основание чл. 58 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“.

ПОСТАНОВИХЪ :

Ст. I. Забранява се продаването на сѣно по други мѣста извъ и около града, освѣнтъ въ ония отдолу „Паша-Кашня“ край пѣтя, който води за старата гара, до публичнитѣ домове, но безъ да се затваря самия пѣтъ.

Ст. II. Несъобразившитѣ се съ тоя ми приказъ лица ще се подвергаватъ на глоба до 25 лева, съгласно чл. 96 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“.

Ст. III Съ грижата да бдятъ за изпълнението на настоящий ми приказъ натоварвамъ подвѣдомственитѣ си Общински Агенти и Санитарни Пристави.

№ 348

Гр. Варна, 31 Августъ 1895 год.

Подписанный Кметъ на гр. Варна за изпълнение рѣшението на Общинский Съвѣтъ отъ двестъ и на основание чл. 13 отъ Правилника за хлѣбаритѣ,

ПОСТАНОВИХЪ :

Ст. I. Цѣната на хлѣба, приготвяванъ за продаванъ отъ чисто пшенично брашно и добръ испечень, за отъ 1 Септемврий до 1 Октомврий настоящата година ще бжде слѣдующата:

1) Първо качество, бѣлъ хлѣбъ:

Единъ хлѣбъ отъ 1250 грамма за 20 стотинки.

2) Вгору качество, черъ хлѣбъ:

Единъ хлѣбъ отъ 1450 грамма за 20 стотинки.

Ст. II. Нарушителитѣ на тоя ми приказъ ще се наказватъ съгласно чл. 96 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“ съ парична глоба отъ 1 до 25 лева, или чрѣзъ даване подъ съдъ, спорѣдъ важността на нарушението.

Ст. III. Съ распорѣдбата за надзора относително изпълняване въ точностъ настоящия приказъ, натоварвамъ Началника на Санитарното Отдѣление.

Кметъ : Я. Славчовъ.

Вѣрно, Секретаръ : В. Петрановъ.

ОТЪ МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЪШНИТѢ РАБОТИ.

Прѣписъ отъ Прѣписъ

ПРИКАЗЪ

№ 155.

Съгласно постановлението на Върховний Медицинский Съвѣтъ отъ 18 Априлий тая година и въ допълнение на приказа ми подъ No 759 отъ 31 Май 1894 г разрѣшавамъ свободното продаване по дюкянитѣ на локмарохуто подъ слѣдующитѣ условия:

1) Локмарохуто, което се пуца въ продажба и се изработва въ страната, трѣбва да бжде прѣдварително свидѣтелство отъ Химическата Лаборатория при Гражданската Санитарна Дирекция, че не съдържа вредителни вещества и че е приготвено спорѣдъ формулата за Spiritus aethericus и съдържа 2 части спиртъ на 1 часть aether sulfurique;

2) Локмарохуто, което се внася отъ странство, трѣбва да бжде прѣдварително анализирано отъ Химическата Лаборатория при Гражданската Санитарна Дирекция и тогава освободено за продажба;

3) Всѣко стъкло Локмароху мѣстно или иностранно, трѣбва да бжде облепено съ етикетъ, върху който да личи мѣстото на фабрикуванието му и фирмата на фабриканта;

4) Всѣко стъкло Локмароху трѣбва да бжде придружено съ инструкция за състава, количеството, способътъ на употреблението му и дозата, която трѣбва да се взема за единъ пѣтъ или най-голѣмата доза прѣзъ деньтъ;

5) Изработванието на Локмарохуто да се слѣди освенъ отъ. Акцизнитѣ чиновници, но и отъ респективнитѣ санитарни власти, Окржжнитѣ и Околийски Лѣкари;

6) Никой нѣма право да пуца въ продажба Локмароху, ако не прѣдстави на надлѣжнитѣ власти свидѣтелство, че Локмарохуто е прѣгледано отъ Химическата Лаборатория при Гражданската Санитарна Дирекция и е намѣрено добро, и,

7) Испращанието Локмарохуто въ Химическата Лаборатория при Гражданската Санитарна Дирекция става чрѣзъ Окржжния Лѣкаръ, който получава отговора на Лабораторията. Свидѣтелството по продаване се дава отъ Окржжния Лѣкаръ, а оригиналното свидѣтелство отъ Лабораторията остава въ канцеларията на Окржжния Лѣкаръ. Всѣка нова партия Локмароху се анализира на ново. Фабрикантитѣ държатъ точна смѣтка за количеството на изработеното и продадено Локмароху.

Забѣлъжка: За анализиране се плаща на химическата Лаборатория опрѣдѣлената такса на всѣко стъкло по 5 лева.

(Подписали:) Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи : Д-ръ К. Стойловъ, при Гражданската Санитарна Дирекция за Секретаръ : Ст. Червенаковъ. Вѣрно, за На-

чалникъ на косвеннитѣ данъци и цѣвнитѣ книжа: Дръновскій.

Съ прѣписа вѣрно:

Варнен. Акцизентъ Надзиратель: Н. Фетваджиевъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАД.-ОБЩ. САНИТАРНО ОТДѢЛЕНИЕ.

Забѣлжжж. Съгласно правилника за ражданията и умираянията мъртвоороденитѣ дѣца не се вписватъ въ регистра за ражданията, а само въ регистра за умираянията, затова цифрата мжжски и женски отъ ражданията се равнява на общата жини родени

		Р а ж д а н и я		У м р я н и я	
		Родени живи	Родени мъртви		
246	—	Законнородени		66	По-малки отъ 1 год.
		Незаконнородени		32	Отъ 1—5 години
7		Законнородени		21	Отъ 5—20 години
		Незаконнородени		46	Отъ 20—40 години
253		Всичко		21	Отъ 40—60 години
97		Българи		31	Отъ 60—80 години
90		Турци		6	Отъ 80 год. на горѣ
33		Гърци		223	Всичко
		Ромжни		109	Българи
8		Евреи		88	Турци
18		Други народности		3	Гърци
118		Мжжски		1	Ромжни
124		Женски		2	Евреи
				20	Други народности
				129	Мжжски
				94	Женски
				16	Заразителни
				207	Незаразителни

За тримѣсечнето отъ 1 Априлий до 1 Юлий 1895 година.

САНИТАРНА СТАТИСТИКА

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Лошата болѣсть

или

Сиѳилисътъ.

ОТЪ В. К. ТРУ ОВСКАЯ

(Докторъ—жена)

Прѣведа **Б. В. Тончева.**

(Фелдшерница—акушерка.)

Продължение отъ брой 24.

Ако въ нѣкое семейство се е появила лошата болѣсть, трѣбва да бъдемъ твърдѣ прѣдпазливи; ако нѣкой се разболѣе, трѣбва на часа да отиде при доктора, защото колкото рано захване да се лѣкува, толкова е добръ.

Ако ли пъкъ излѣзе, че напраздно сме ходили при доктора и че нѣма никаква болѣсть, то това не ще да е голѣмо нещастие.

Болнитѣ и близкитѣ имъ често пѣти, сами не знайтъ каква имъ е болѣстьта, наричатъ ѳж живеница, настивка, а въ сжщостъ работата е съвсѣмъ друга. За живеничевитѣ хора често пѣти мислятъ, че сж сиѳилистични, а за сиѳилистичнитѣ, че сж живенични.

Трѣбва да се знае че живеницата не е заразителна болѣсть и не прѣминава отъ одного човѣка, на друго; тя най често се срѣща у дѣцата, отъ лошата храна и нехигиеничнитѣ жилища, или ако родителитѣ имъ сж охтичави

Настивката сжщо така не е опасна болѣсть. Ако човѣкъ се измокри и настине, то отъ това произлизатъ разни болѣсти: вѣгъръ (Rheumatismus) въ ставитѣ, възпаление на вътрѣшнитѣ органи, гърлоболъ и много други; но тя сжщо тѣй не е заразителна и не се прѣдава отъ единъ човѣкъ на други.

Ето защо не трѣбва да казваме за лошата болѣсть, че тя е настивка; и при неѳж човѣкъ може да настине, но не въ туй се състои работата, а въ заразата, която се намира въ организма на болния човѣкъ. Ако ли човѣкъ не е заразенъ, то колкото щѣшъ настивай, но никога нѣма да имашъ сиѳилисътъ.

Ако хората незнайтъ отъ каква болѣсть сж болни, тѣ трѣбва да се обръщатъ къмъ знающитѣ хора — докторитѣ, а ако нѣмаме наблизо докторъ, то къмъ фелдшеритѣ.

Ако нѣкой узнае, че има сиѳилисътъ, то остава само едно срѣдство — да захване да се лѣкува колкото се може по-скоро.

Много по-добръ е такъвъ човѣкъ да се лѣкува въ болницата. Семейството му ще се уварди отъ заражението и той ще се лѣкува по-добръ, защото въ болницата има всички потребни лѣкарства и освенъ това, тѣ се даватъ на врѣме и се държи потребната чистота: такива болни трѣбва често да се къпятъ, а въ къщитѣ си при тая тѣсногня, сиромашия и усиlena работа това е почти невъзможно.

Но ако нѣма болница, или такива болни въ неѳж не се приематъ, то нѣма какво да се прави — трѣбва да се лѣкуватъ въ къщитѣ си. Само болѣстьта не трѣбва да се напуца, а щомъ се заблѣжи, до като не сж се заразили други хора, да се отиде при доктора, да се слуша внимателно всичко, каквото каже той, да се взематъ нужднитѣ лѣкарства и щомъ се свършатъ — пакъ трѣбва да се отиде при доктора, до като не оздравѣе съвършено. Нѣма по лоши болни отъ ония, които, щомъ като имъ поотлекне малко, ѳж ходятъ вече да се лѣкуватъ. Значи, лѣкарствата отиватъ на вѣтъра, защото болния не може да оздравѣе отъ единъ пѣтъ и заразява цѣлото си семейство.

Често пѣти, сиѳилистичнитѣ болни ходятъ да се

лѣкуватъ при врачкитѣ и гадалкитѣ и много хора казватъ че ужъ тѣ спомагали. Но тука ето що трѣбва да се знае: нѣкоя врачка може би и да знае нѣкоп лѣкарства, но тя не знае въ каква мѣрка да ги дава, па и болѣстѣта не може да различи. Случва се, често пѣти, да виждаме какъ врачкитѣ докарватъ болния до тамъ, че той отслабва, вѣбитѣ му се развалятъ и въ такъвъ случай доктора го излѣкува трудно. Често пѣти, врачката не отгатва болѣстѣта и простата живеница лѣкува като сифилисъ, а сифилиса като живеница. Работа нѣма да свърши, а ще направя голѣмо зло.

Ето какъво е лошата болѣсть — сифилиса, и какъ трѣбва човѣкъ да пази себе си, и окръжающитѣ, за да не се распространява тая болѣсть и да не погубва стари и млади, както сега.

Заклучение.

Въ тѣзи статия е описана лошата болѣсть и сѣ дадени съвѣти, какъ да се прѣдпазваме, за да се избавимъ отъ неѣ. Но освенъ това, всѣки човѣкъ трѣбва да помни, че заразата, за която се говори въ неѣ, никога не би се разнасяла тѣй бърже и не би погубвала толкозъ варедъ, ако хората живѣяха *както трѣбва и не нарушаваха честното си съпружеско обѣщание.*

Природата е опрѣдѣлила мъжътъ и жената да продължаватъ човѣшкия родъ. *Ето защо мъжътъ трѣбва да живѣе съпружески животъ само съ жена си, за да иматъ здрави дѣца.*

А хората си играѣтъ съ твѣ свети цѣли на природата. Жената е създадена отъ природата не за удоволствие и развлечение на мъжътъ, а да ражда и възпитава дѣцата си и за туй мъжътъ е длъженъ да живѣе съпружески животъ само съ своята жена и зарадъ семейния миръ и съгласие той *никоги* не трѣбва да влиза въ сношение съ други жени.

Человѣкъ самъ загива отъ разваленъ животъ, па кара и другитѣ да живѣятъ като него. Ако чловѣкъ живѣе съ своята жена съпружески животъ и никоги не ѣк промѣнява съ друга, то разврата би исчезналъ отъ лицето на земята. Често пѣти, хората освѣнъ съ женитѣ си, се свързватъ и съ развалени жени, само и само да си прѣкарватъ врѣмето.

Въ сегашно врѣме разврата е достигналъ до такава степенъ, щото въ градоветѣ сѣ се развѣдили хиляди такива жени, които се събиратъ не за семейнъ животъ, а за пари и развратъ.

Отъ градоветѣ разврата прѣминава по селата и постоянно се увеличава все повече и повече. Разнасятъ го вай главно работницитѣ и сълдатитѣ. Тѣ оставятъ младитѣ си жени да ги съблазняватъ другитѣ, а сами водѣтъ разваленъ животъ въ градоветѣ. Въ градоветѣ има построени домове където могатъ ефтино и свободно да пиянствуватъ и развратничатъ. И въ тѣзи именно домове хората се заразяватъ отъ тая страшна болѣсть и ѣк разнасятъ по селата, като заразяватъ и погубватъ семейнитѣ си и другитѣ хора.

За хората не може да мине току тѣй, безъ наказание, нарушението на природнитѣ закони. И, какъво то върши човѣкъ, такъвоѣ и намира. Но Божиата милость е безкрайна, „който дойде при мене нѣма да го испѣдѣжъ“ казва Христосъ. Ако Богъ не си отвърща лицето отъ раскаяния човѣкъ, то и ний, хората, нѣмаме право да осѣждаме своитѣ братя, да ги прѣзираме, или пѣкъ да ги оставяме безъ помощъ, толкозъ повече, че както казахме по-горѣ, мнозина се разболѣватъ не по своя вина, а само по незнание, или по непрѣдпазливостъ.

Краи

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 7598.

Вслѣдствие писмата на Господина Варненский Градский Началникъ отъ 9-й того подъ № № 9001 и 9003, поканватъ се запаститѣ войници отъ Ловчанската и Търновската Околии, които се намиратъ по работа въ гр. Варна, да се явятъ на тринедѣлно обучение, както слѣдва: 1) Запаснитѣ пѣхотници отъ Ловчанската Околия—призивъ XII да се явятъ на 11 то го въ 17-й Доростолский полкъ въ гр. Ловечъ; 2) Запаснитѣ, тоже пѣхотници, отъ Търновската Околия—сѣщия призивъ— да се явятъ на 11 то го въ 2-й Искърский полкъ въ гр. Търново.

Гр Варна, 11 Септември 1895 год.

Съгласно писмата на Господина Варненский Градский Началникъ подъ № № 7930 и 7933 отъ 5 Септември т. г., Варненското Градско Общинско Управление обявява на населението отъ гр. Варна за знание, че подъ надзора на Долно-Чифликската селска Община, Варнен. Околия, се намира юва единъ конъ, 9—10 год., червенъ, на гърба има бѣло, на прѣдния десенъ и на дирния десенъ кракъ има тѣй сѣщо бѣло, и на корема, отъ горѣ на долу, има бѣло като лента. А подъ надзора на Джаферлийската селска Община, Варнен Околия, се намира единъ краденъ конъ, 9—10 год., косъмъ черъ, отъ десната страна подъ гривата има дамга—крѣстъ, и на задната кѣлка дамга—„О“

Стопавитѣ на тия коне, ако се укажатъ въ Варна, да се явятъ прѣдъ общинитѣ на казанитѣ села съ надлѣжнитѣ документи за правособственностъ и си ги получатъ.

Кметъ: Я. Славчовъ.

Секретаръ: П. В. Петрановъ.

ОТЪ СЪДЕБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКРЪЖ. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2694

Подписавний Н. Т. Новаковъ, Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на II-й изпълнителенъ отдѣлъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че отъ денътъ на последното трикратно публикувание настоящето ми въ Варненский Общинский Вѣстникъ, съгласно чл чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, публичната продажба ще продължава тридесетъ единъ день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддавание 5% върху последната получена цѣна.

Едно лозе единъ декарь въ землището на Варненскитѣ лозя мѣстностъ „Къошкетовѣ“, между съсѣди: Хюсюю Еф. Юмеровъ, Елише Ханжмъ Х. Османова, Юмеръ Мустафовъ и пѣтъ, първоначална цѣна 100 лева.

Помѣнатото лозе принадлежи на сирачето Мехмедъ, оставало отъ покойний Таиръ Алиевъ, ще се продаде съгласно опрѣдѣлението № 528 отъ 19 Априлий т. г. на Варненский Окръженъ Съдъ.

Който желае да го купи може да прѣглежда всѣки присѣственъ день книжата по продажбата въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 23 Августъ 1895 год.

П. Съдебенъ Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—1